

tioner af betydelig størrelsesorden på obligationsmarkedet.

De nævnte foranstaltninger afhjælper ikke likviditetsproblemerne på en hensigtsmæssig måde, og statens finansieringsbehov dækkes ikke hermed.

Heller ikke ved nationalbankens udstedelse af indlånsbeviser skabes dækning for det statslige underskud.

Spørgsmål 8.

Hvorledes afgøres, om der er plads på markedet til et udbud af en given størrelse? Er det hensynet til rentevirkningen, der skal regulere udbuddet, eller indgår der også statsfinansielle overvejelser og almindelige vurderinger af den aktuelle likviditet i bedømmelsen af, hvornår de konkrete udbud skal finde sted?

ad spørgsmål 8.

Salget af statsobligationer tænkes foretaget løbende gennem nationalbanken, der vil sælge obligationerne under hensyntagen til markedsforholdene.

Det er ikke muligt på forhånd at præcisere, hvornår der er plads på markedet til et udbud af en given størrelse. Såvel rentevirkningen som statsfinansernes helt aktuelle påvirkning af likviditeten må tages i betragtning.

Det forhold, at der for finansåret 1975-76 forventes et kasseunderskud af betydelig størrelse, og at mængden af betalingsmidler i den private sektor derigennem forøges kraftigt, skulle imidlertid forøge behovet for placeringsmuligheder. Efterspørgselen kan forventes i høj grad at ville rette sig mod obligationer med den påtænkte løbetid, hvor kursrisikoen vil være forholdsvis begrænset.

Spørgsmål 9.

Hvorledes vil obligationstilgangen udvikle sig med og uden lånet i finansåret 1975-76 under den forudsætning, at hele lånet afsættes i dette finansår?

ad spørgsmål 9.

Nettotilgangen af børsnoterede obligationer til kursværdi androg såvel i 1973 som 1974 godt 16 mia kr. Det kan anslås, at nettotilgangen, bortset fra muligheden for forhåndslån, i 1975 vil blive i underkanten

heraf. Det må antages, at nettotilgangen i finansåret 1975-76 bliver et lignende beløb.

I mangel af salg af statsobligationer ville nationalbanken være nødsaget til at foretage en opslugning af pengemidler ved salg fra sin beholdning af obligationer, og på baggrund af sammensætningen af nationalbankens obligationsbeholdning, jfr. foran under spørgsmål 7, ville kurspåvirkningen formentlig blive stærkere end ved salg af statsobligationer med den foreslåede løbetid. Der må således under alle omstændigheder forventes et udbud af obligationer i 1975-76, der ligger ud over den tilgang, der hidrører fra realkreditlen.

Spørgsmål 10.

Ad hvilke kanaler tænkes salget gennemført? Børsen eller andre?

ad spørgsmål 10.

Statens obligationssalg tænkes kanaliseret gennem nationalbanken, der efter månedlige forhandlinger med finansministeriet vil overtage større poster af obligationer for derefter løbende at videresælge dem. Nationalbankens videresalg af obligationer må forventes at ske på samme måde som salget af de tidligere S-lån, der blev emitteret i årene 1952-60, d.v.s. obligationerne sælges dels på børsen, dels udenfor. Ved salg uden for børsen vil prisen blive fastsat under hensyn til den noterede kurs.

Spørgsmål 11.

Hvordan vil lånene påvirke erhvervenes muligheder for at optage lån?

ad spørgsmål 11.

Erhvervenes lånemuligheder i pengeinstitutterne er begrænset af det såkaldte låne-loft. Likviditetsforøgelsen i resten af 1975 er af en sådan størrelse, at statens obligationssalg ikke beskærer pengeinstitutternes muligheder for at opfylde alle rimelige låneønsker.

Erhvervenes muligheder for optagelse af realkreditlån på sædvanlig måde berøres ikke af statslånet, da man bl. a. ved fastsættelsen af løbetiden for statsobligationerne har søgt at sikre, at kurserne på det almindelige realkreditmarked ikke skades.

Endvidere kan erhvervene fortsat optage lån i udlandet; statslånet vil således ikke